

Surayyo GAFUROVA,

Farg'on'a davlat universiteti tilshunoslik kafedrasi katta o'qituvchisi, filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)

E-mail: sgafurova@gmail.com

Filologiya fanlari doktori, dotsent S.Zokirova taqrizi asosida

PERSIAN-TAJIK VARIATIONS AND THEIR TOPIC GROUPS IN THE WORK "TAWORIKHI GUZIDA – NUSRATNOMA"

Annotation

The article talks about the Persian-Tajik adaptations and their subject groups in the work "Tavorikhi guzida - nusratnomma". In order to reveal the content of the article, Persian-Tajik acquisitions in Asar were analyzed.

Key words: Acquisitions, Persian language, Uzbek language, Tavorikhi guzida - copy, groups.

ПЕРСИДНО-ТАДЖИКСКИЕ ВАРИАЦИИ И ИХ ТЕМАТИЧЕСКИЕ ГРУППЫ В ПРОИЗВЕДЕНИИ «ТАВОРИХИ ГУЗИДА – НУСРАТНОМА»

Аннотация

В статье говорится о персидско-таджикских обработках и их сюжетных группах в произведении «Таворихи гузида - нусратномма». В целях раскрытия содержания статьи были проанализированы персидско-таджикские приобретения в Асаре.

Ключевые слова: Поступления, персидский язык, узбекский язык, Таворихи гузида-копия, группы.

"TAVORIXI GUZIDA – NUSRATNOMA" ASARIDAGI FORSCHA-TOJIKCHA O'ZLASHMALAR VA ULARNING MAVZU GURUHLARI

Annotatsiya

Maqolada "Tavorixi guzida – nusratnomma" asaridagi forscha-tojikcha o'zlashmalar va ularning mavzu guruhlari haqida so'z boradi. Maqola mazmunini ochib berish maqsadida Asardagi forscha-tojikcha o'zlashmalar tahlil qilingan.

Kalit so'zlar: O'zlashmalar, fors tili, o'zbek tili, Tavorixi guzida – nusratnomma, guruhlar.

Kirish. Asardagi forscha-tojikcha o'zlashmalar haqida gap ketar ekan, o'zbek adabiy tilining shakllanishida fors tilining ishtiroki hamda eroniy leksik qatlamning tarixiy tavsifi masalalariga to'xtalib o'tmoqni joiz deb topdi. Ba'zi qardosh bo'lmagan urug' va qabilalar orasidagi aloqalar xalqlarning etnik-lingvistik taraqqiyotiga, ayrim millatlar tilida turli xil qorishiq til birliklarining paydo bo'lishiga olib keladi. Turkiy va o'zga oilaga mansub bo'lgan tillar orasidagi aloqalar hamda bu aloqalar tillarning rivojlanishiga qanday ta'sir ko'rsatishi haqida M.Koshg'ariy ham o'z vaqtida fikr bildirib o'tgan[9]. O'zbek tilining boshqa oilaga mansub tillar bilan, xususan, fors tili bilan o'zaro munosabati muhim masalalardan biridir[14]. Tilshunos olimlarning fikriga ko'ra, o'zbek va tojik tillarining bir-biriga ta'sirini ikki katta davrga bo'lish mumkin:

1. Arablar istilosigacha bo'lgan qadimgi tojik tili yoki sug'd tiliga yaqin bo'lgan til bilan munosabati davri.

2. Arablar istilosidan so'ng tojik va o'zbek tillari munosabati davri[3].

O'zbek va tojik xalqlari O'rta Osiyoda istiqomat qiluvchi eng qadimiy xalqlardan bo'lib, bu ikki xalq bir xil turmush sharoiti va umumiy hududga ega bo'lganligi sababli ijtimoiy hayotning turli sohalarida qadimdan hamkorlik qilib keladilar. Shuning uchun o'zbek va tojik xalqlarining tillarida ko'p o'xshashliklar mavjud, ular tilning barcha sathlari, fonetikasi, lug'aviy tarkibi va grammatic qurilishida aks etgan.

Tarixda Movarounnahr hududida, ayniqsa, shaharlarda yashagan tojik aholisi turkiyabzon aholi orasida hayot kechirishiga qaramay, o'zining eroniy tili va etnik xususiyatlarni saqlab qolgan edi. Turli tillarda so'zlashuvchi aholining bunday yaqin qo'shnichiligi ikkitillilikning kelib chiqishiga sabab bo'lgan, binobarin, bu kundalik so'zlashuv nutqi hamda adabiy til uchun ijobiy natijalarini bergan. Alisher Navoiy o'zining «Muhokamat ul-lug'atayn» asarida shunday yozadi: « ... turkning ulug'idin kichigiga deginchal va navkaridin begiga deginchal sart tilidin bahramanddurlar. Andoqki, o'z xurd ahvolig'a ko'ra aytalurlar, balki ba'zi fasohat va balog'at bila ham takallum qilurlar. Hatto turk shuarosikim forsiy til bila rangin ash'or va shirin giftor zohir qilurlar»[2].

Ye.D.Polivanov o'zbek shevalarini tasniflashda eronlashgan va eronlashmagan o'zbek lajhalarini farqlagan[13]. Adabiyotlarda o'zbek tili va shevalarining tojik shevalariga ta'sir qilish hollari ham ko'rsatilgan[7].

Badiiy adabiyot XV asr boshlaridan kitobiy yozuv tili bo'lgan turkiyda yozilgan. Bu tilni o'sha davr ijodkorlari turkiy deb ataganlar, hozirgi kunda g'arb tilshunoslari uni chig'atoy tili deb yuritadilar. O'zbek tilshunosligida akademik Shcherbak kiritgan "eski o'zbek adabiy tili" istilohi bu davrga nisbatan faol ishlatalidi.

Mazkur davrda ko'pchilik ijodkorlar turkiy va forsiyda bir xil ijod qilganlar. Navoiyning yosh zamondoshi va shogirdi Kamoliddin Binoiydan turkiyda yozilgan uncha ko'p bo'lmagan she'rlar to'plami qolgan bo'lib, ularning bir qismi va Shayboniyxon tarixi forsiyda yozilgan. Shayboniyxonning o'zi turk va fors tillarida she'rlar yozishi haqida tarixiy ma'lumotlar bor. Demak, bu an'ana nafaqat XIV-XV asrlargacha, balki to XX asrning boshlarigacha davom etib kelgan. Temuriy xonlarining rasmiy-idoraviy tili sifatida fors tili qo'llanilib, barcha hujjatlari shu tilda yuritilgan, biroq vaqf hujjatlarining tili turkiyda bo'lgan.

Bu darajadagi o'zaro chuquq aralashuv tilda katta o'zgarishlarni vujudga keltirgan. adabiy tilga bir tomonidan eroni, asosan tojik shevalari kuchli ta'sir ko'rsatgan bo'lsa, boshqa tomonidan fors adabiy tili o'z ta'sirini o'tkazgan. Din va fan tili bo'lmish arab tilining ta'siri ham katta bo'lgan. Ularning natijasi sifatida til leksikasi ko'p jihatdan fors tilidan kirib kelgan so'zlar hisobiga boyigan[15].

Mavzuga oid adabiyotlarning tahlili. Eroniy va turkiy qabilalarning ilk aloqalarini qachon sodir bo'lganligini aniq belgilash juda murakkab masala, biroq bu aloqalar bunday uch yarim – to'rt ming yillar avval sodir bo'lganligi tahmin qilinadi[10]. Tarixiy manbalarda esa, eroni va turkiy qabilalarning o'rtaqida aralashuv VII asrdan boshlab qayd etib kelingan. O'rta Osiyoda, shu jumladan, O'zbekiston hududida VI asrgacha turkiyabzon qabilarga nisbatan sharqiy-eroniy qabilalar ko'proq bo'lgan, degan fikrlar ham bor[8].

Ye.E.Bertelsning ma'lumotiga ko'ra monaviylik adabiyoti turli eroni va turkiy tillarda o'zaro mutanosiblikda

rivojlanib borgan. Uning bunday fikrni bildirishiga sabab shuki, mazkur mavzudagi asarning turkiy tildagi matnlarida bir qator eroni, forsiy tildagi nusxalarida esa, turkiy so'zlarini uchratish mumkin. Masalan, fors tilida bitilgan bir matn parchasida tangri va tegin kabi so'zlar uchraydi. U monaviyligini turkiy xalqlar tomonidan ko'proq quvvatlangan, degan fikrga kelishga asos borligini ham qayd qilib o'tgan[11]. Bu matnlar eroni va turkiy tillarning o'zaro aloqada bo'lganliklarini bevosita ashvoyiv dalillar orqali isbotlab beruvchi eng qadimiy manbalaridir. Ularning yozilgan vaqtini tahminan eramizning III – VIII asrlariga to'g'ri keladi.

Tadqiqot metodologiyasi. Bu tillarning yanada qadiymiyoq davrlardagi aloqalari ilmiy jihatdan xali yetarlicha yoritilan emas. Bunga sabab eroni va turkiy tillarning milloddan oldingi holatlarni aks ettruvchi yozma manbalar juda ozchilikni tashkil etadi. Bundan tashqari, ular asosan uzuq-yuluq matnlar, tanga va tamg'alarga tushirilgan so'zlar va yunon olimlari tomonidan shakllari o'zgartirib berilgan kishi ismlari, qabila va joy nomlari va shu kabi boshqa so'zlar holida yetib kelgan. Ular asosan makedoniyalik Iskandar zamonidagi yunon tarixchilarining asari va ularning arabcha tarjimalaridan iborat. Biroq bu manbaldagi bir qator nomlarning (toponimlar, etnonimlar va antroponomimlar) asl shakllari yunon va arab tillarida buzib berilgan va ba'zan o'zgartirib yuborilgan. Bu holat ularning etonogenezisini aniqlashga to'sqinlik qiladi. Ushbu asarda tasvirlangan ayrim voqealar bayonida ba'zi qabilalar haqida gap borar ekan, ularning eroniymi yoki turkiy ekanligini aniqlash qiyin bo'lgan. Qadimgi turkiy tilning fanga ma'lum bo'lgan va qisman bo'lsa-da, uning til xususiyatlarini aks ettira oladigan yozuv yodgorliklarining eng qadiymiylarining yozilish sanasi milodning boshlariga to'g'ri keladi. Shuning uchun qadimgi turkiy va paxlaviy tillarining ilk aloqalari qanchalik chuqur ildizga ekanligini aniqlash nihoyatda mushkildir[1].

Tahlil va natijalar. Turklar va eroniylar o'rtasidagi ijtimoiy aloqalarning bu qadar uzoq tarixiga ega ekanligi sababli har ikki tilda uchraydigan ayrim so'zlarining asl manbasi qaysi til ekanligini aniqlash maxsus izlanishlarni talab qiladi. Masalan, tadqiqotimiz manbasida uchraydigan «qadah» ma'nosi bilan forstojikcha sog'ar va Mahmud Koshg'ariy «may» ma'nosida qayd etgan chag'ir (DLT,I,343) so'zlarining bir-biriga munosabati shunday holatni ko'rish mumkin. Bunday masalaning qo'yilishiga sabab, birinchidan, mazkur so'zlar ohangdosh, ya'ni o'zaro juda yaqin tovush qurilishiga ega, ikkinchidan «may» va «may solinadigan idish» ma'nolarining so'zdagi ma'no taraqqiyoti natijasida bir so'z orqali ifodalani shorda uchraydigan hodisa bo'lib, bunga turkiy ayaq so'zi ham misol bo'la oladi. Bunday ma'no ko'chishi metonimiya deb yuritiladi. Ayaq so'zi XIV asrda faqat «idish, jom» ma'nosida ishlataligan bo'lsa, XV asr yozuv yodgorliklarida u «may» ma'nosini ham ifodalab kelgan. Bundan tashqari, forstojik mumtoz adabiyoti va Navoiy asrlari tilida sog'ar so'zi turli iboralar va qo'shma so'zlar tarkibida «may» ma'nosida ham ishlatalgan (FZT,I,264; ANATIL,III,110).

“Tavorixi guzida - Nusratnom”dagi forscha hamma, xon so'zlarining qadimgi turkiy tildagi qamu//qamug//qamag va qag'an//xaqan so'zlariga munosabati ham hozircha oydinlashtirilgan emas.

XIV asrning ikkinchi yarmi XVI asrning birinchi yarmi yozuv yodgorliklari tilida uchraydigan forscha so'zlarining bir qismi X-XI asrlardayooq turkiy adapib tilda qo'llana boshlagan. «Qutadg'u bilig» va «Xiybat ul-hakoyiq» asarida biz tadqiq etayotgan manba tilida tez-tez uchraydigan gul, hush, doru, dil, dashman, mehibron, pariy, nishon, sazo, ham, har, hargiz kabi so'zlarining uchrashi qayd etilgan.

O'rta Osiyoda forstojik tilining ta'siri o'zining eng rivojlangan nuqtasiga yetishimi “Tavorixi guzida - Nusratnom” asari tilining leksikasida ham yaqqol ko'zga tashlanadi: haroson «qo'rqqan, cho'chigan», hangom «payt, vaqt», hamto «teng, monand, o'xhash», shirinzabon «shirinso'z», shabgir «tun», chashm «ko'z» kabilari.

“Tavorixi guzida - Nusratnom”dagi forscha rang so'zining ma'no xususiyatlarini ko'rib chiqsak. O'zbek tilining izohli lug'atida bu so'zning ma'nolari quyidagicha izohlangan: Rang 1. Bo'yash uchun ishlatalidigan modda; bo'yoq; 2. Biron narsaning o'ziga xos bo'yog'i; tus; 3. Kishining yuzidagi qizillik

darajasi; 4. ko'chma gap, nutq, ohang va shu kabilardagi nozik bo'yoq, tus; jilva; 5. ko'chma jonlilik, fayz (O'TIL,614).

«O'zbekcha-ruscha lug'at»da rang so'zining uchta ma'nosi berilgan: 1. kraska; svet, koler; 2. ton; okraska (chego-l.); mast (jivotnih); 3. svet litsa (URS,338).

Hozirgi fors tilidagi ma'nolari quyidagilar: 1) svet, okraska; kraska (rang, tus; bo'yoq); 2) mast (zot); 3) yarkost, blesk, krasochnost (Rang so'zining bu ma'nosi lug'atda quyidagi misol bilan tasdiqlangan: «korash rang nadorad» – yego dela ne blestyap (uning ishlari yurishmayapti)». Bu o'rinda mazkur so'z lug'atda rang doshtan tarzida qo'shma so'z tarkibida berilib, «imet uspex, blestat» (rivoj topmoq, yurishmoq)» qabilida berilsa maqsadga muvofig bo'lardi[12]; 4) peren. xitrost, obman; 5) plan: rang rextan obdumiyat (delo), sostavlyat plan (reja tuzmoq); 6) polza, vylgoda, pribyl (naf, foyda); 7) vlast, moguwestva, sila (hukmronlik, kuch-quvvat, qodirlilik); 8) sposob, obraz, forma, manera (tarz, ravish).

L.Budagovda rang blesk, krasota, svet, mast (na kartax), met. xitrost, ulovka, obman; ranglu imeyuviy svet, svetnoy...; tutmaq bir rangla vzyat xitrostyu, poymat obmanom, poddut[5].

“Tavorixi guzida - Nusratnom”dagi forscha so'zlarining mavzu guruhlarini ilyuidagicha tasnif etish mumkin:

Falsafiy tushunchalar: jahon, jon, ravon, xirad, xush, paykar va b.

2.Tabiat hodisalari va osmon bilan bog'liq tushunchalar: abr, axtar, gardun, gunbad, mah / moh, mehr, oftob, xurshid, parvin, sipehr, charh, partav, bod, shabnam, jola, daryo, jo'y, chashma, sarchashma, girdob va b.

Diniy tushunchalar va afsonaviy nomlar: yazdon, kirdigor, xudo/xudoy, beniyor, parvardigor, musulmon, nomusulmon, namoz, pariy, xub, pariyxona, bihisht, do'zah, mug'on, xumo, but, ro'za va b.

Ismlar va taxalluslar: Afridun, Salmon, Sikandar, Jam, Zol, Yusuf, Xusrav, Kayxisrav, Fag'fur, Gado va b.

Jug'rofiy atamalar va joy nomlari: So'manot, Kashmir, Mochin, Rum, Farang, Xato/Xito, Chin, Hari/Hiri, Hirot, Hindiston, Xovar va b.

Kishilar o'rtasida bo'ladigan turli munosabatlarni ifodalovchi so'zlar: begona, dushman, yor, yoron, do'st, hamdam, hamnishin, hamroz, hamroh, dastgir va b.

Qush, hayvon nomlari va ularga aloqador so'zlar: kabk, to'tiy, zog', ohu, magas, bol, par, parpoy, nof, nofa va b.

Narsalar va buyum nomlari: axgar, bolin, dom, zanjir, band, maras, jom, paymona, goy, xas, xoma, xon, paykon, parda, shisha, payandoz, soyabon, taxt, xargoh/xirgoh, chirog', devon, ganj, guhar, zar, xok, gil, sang va b.

Qurol-aslaha nomlari: tiyr, tiyg', xadang, tabar, novak va b.

Oziq-ovqat va dori-darmon nomlari: boda, durd, may, mul, sog'ar, namak, no'sh, no'shdoru, ob, doru, to'tiyo, mushk, zahr va b.

Bog'dorchilik atamalari: arg'uvon, bog', bo'ston, gulzor, guliston, sanavbar, sarv, bar, gul, saman, nozbo'y, gulbun, gulob, nihol, barg, gulbarg, nayshakkar va b.

Inson tana qismlari va ularga aloqador tushunchalar: diyda, chashm, mujgon, xunoba, ashk, lab, bar, tan, sar, dil, rishta, zanahdon, bunogo'sh, zulf, sunbul, muy, poy, rux, ruxsor, ro'y, chehra, xol va b.

Kiyim-kechak va ularning qismlari nomlari: jinda, kurta, kamar, girebon, choc, kamar, afsar, toj va b.

Mavhum tushunchalarni ifodalovchi so'zlar: andesha, anduh, armon, afg'on, bazm, baxt, bahona, bor, bunyod, vom, gunoh, dard, sitam, darmon, dod, dog', dashnom, ziyon, zor, yod, yodgor, kom, lof, mehr, iotam, mujda, navo, niyoz, nishon, noz, noz, nola, nom-u nishon, obro', dilxoh, orzu, orom, osho'b, oh, paymon, payom, payg'om, panoh, pavo, pushaymon, razm, rang, sud, rang, ranj, rastavez, gasht, gulgash, guftor, diydor, raftor, rashk, roz, charh, ro'zgor, tob, toroj, umid, faryod, farmon, fig'on, xanda, xirom, xiromon, xob, surramiy, chora, sheva, shikeb, shodiy, qahqaha, g'irev, hangom, tovon, girudor, nishona, poya, joh, afsona, guvoh, chora va b.

Insонning jismoniy va ruhiy belgilarini ifodalovchi so'zlar: afganda, afgor, badbaxt, banda, basta, bandafarmon, bedor, bejon, bezor, bekom, bemor, bedarmon, benavo, betob,

bechora, bedil, giriftor, devona, oshufta, parishon, parishonro'zgor, beroy-u roh, darbadar, ovora, parvona, ko'bako'y, sargardon, sargashta, xaridor, shaydo, biyon, gadoy, gumroh, go'l, mast, koriy, rosiyoh, dilxasta, xasta, xastadil, xoksor, xor, shikasta, xiroson, dushmankom, jahongir, nekaxtariy, humoyun, shod, shodmon, komyob, komron, tavongar, nozukbadan, fasoy, jahonoro, mahvash va b.

Insонning axloqiy va ma'naviy jihatlarini ifodalovchi so'zlar: nodon, xudbin, xudroy, badnom, bedod, xunrez, xunxor, jongudo'z, sitamgar, bejigar, paymongusil, sustpaymon, sharmanda, sharmsor, farzona, xurdabin, dilkushoy, dilovar, jonfazo, ravonbaxsh, pobarjo, odamiy, yazdoniy, nekxoh, mehribon, nomehrbon, shox, shirinkor, shirindaxon va b.

Narsa-hodisalarning belgi va xususiyatlari ni ifodalovchi so'zlar: mushkbor, tobon, farovon, farruh, xurram, farhunda, xujasta, xush, farruhpay, beh, botil, behuda, ozod, sahi, bebunyod, dushvor, oson, ravon, serob, tar, toza, soro, nob, pok, purpech, purtob, purxam, xam, duto, girihsir, darxam, pursho'r, purg'avg'o, xom, rangin, g'alton, tund, rushan, jovidon, bepoyon, kamtarin, ko'tah, daroz, barin, bolo, vobasta, besipoh, nihon, pinhon, xuvaydo, xandon, vayron, xoro, rangin, purtob va b.

Kasb-hunar, mashg'ulot, amal-mansab nomlari: jodu, darbon, gulhaniy, nigohbon, payk, go'yiyo, nolon, pir, xoja, sar, sarvar, kay, shahzoda, shahriyor, shoh shah, mehmon va b.

Makon bilan bog'liq tushunchalarni ifadalovchi so'zlar: bozor, borgoh, dargoh, vayrona, yobon, go'sha, kulba, kunj, zindon, choh, kishvar, kon, ko'y, maydon, oston, ostona, poyon, roh, xiyovon, shahr va b.

Rang va tus bildiruvchi so'zlar: gulrang, yaldo, siyoh, mino, mushkin, siymin, siym, arg'uvon va b.

Ravishlar: bayak, banogoh, begoh, nogoh/nogah, nogahon, barsare, bas, base, bisyor, kam, andak, begumon, bedarig', sarosar, bore, dubora, gah/goh, chandon, dambadam, damodam, ro'baro'y, hamin, hamon, hanuz, hargiz, hech, zinhor, mardona, mastona, kom-u nokom, nochor, behamto, sarafrozon, tang, fardo, darmiyon va b.

Vaqt bilan bog'liq tushunchalar: bahor, navbahor, xazon, shab, shabiston, shabgir, shom va b.

Yordamchi so'zlar: agar, gar, garchi, yo, yoxud, xud, koshki, magar, pas, to, xoh, xohi, chu chun, chunki, ham; bar, bahr, bo, go'yo, dar, juz, dona, juft, toq, yakdona, yagona, yakto va b.

Xulosa. Demak, "Tavorixi guzida - Nusratnoma"da 1389 ta forscha-tojikcha so'z mayjud bo'lib, bu asar leksikasining 24%ini tashkil etadi. Asarda ishlatalig'an forscha-tojikcha so'zlarning tavsifi keyingi fasllarda bayon etilgan.

ADABIYOTLAR

- Абдуллаев Ф. XV аср ўзбек адабий тилининг диалектал асослари масаласи. Навоий ва адабий таъсир масалалари. – Тошкент, 1968. – Б. 238-257.
- Алишер Навоий. Асарлар. Ўн беш томлик. Ўн тўртинчи том. – Тошкент, 1967. – Б.108.
- Андреев М.С. О таджикском языке настоящего времени. Материалы по истории таджиков и Таджикистана. – Сталинабад, 1945. – С. 58-59.
- Бегматов Э. Хозирги ўзбек адабий тилининг лексик катламлари. – Тошкент, 1985.
- Будагов Л. Справительный словарь турецко-татарских наречий. Том I. – Спб, 1869. – С. 597.
- Гулямов Х. Узбекско-таджикские языковые связи. – Ташкент: Фан, 1983. – Б. 168.
- Дасторгueva B.C. Об устойчивости мифологической системы языка (по материалам северных таджикских говоров). В кн. Вопросы теории и истории языка. – М., 1952. – С. 225-236.
- История узбекской ССР. I том. – Т., 1967. – С. 168.
- Махмуд Кошгарий. Девону луготит турк. 1 том. – Тошкент, 1960.
- Мусаев К.М. Тюрко-иранские языковые связи. // Советская тюркология. – 1989, № 6. – С. 26.
- Оранский И.М. Введение в иранскую филологию. – М.:Наука, 1988. – С. 86, 88.
- Персидско-русский словарь. Том 1. – М., 1970. – С. 732-733. 782
- Поливанов Е.Д. Образцы не-иранизированных (сингармонических) говоров узбекского языка. I-II. – М.: Отд. гуманитарных наук, 1929.
- Турсунов У., Ўринбоев Б. Ўзбек адабий тили тарихи. – Тошкент: Ўқитувчи, 1982. – Б. 16.
- Усмонов С. Ўзбек тилининг лугат составида тоҷик-форсча ва арабча сўзлар. – Тошкент, 1968. – Б. 108-109.